

ידע מצמיח תנוף

בחירת מקום המקדש

שמואל א' יט

(ח) ותוסף המלחמה להיות ויצא דוד וילחם בפלשתים ויך בהם מכה גדולה וינסו מפניו :
(ט) ותהי רוח ה' רעה אל שאול והוא אל שאול והוא בביתו יושב וחנייתו בידו ודוד מנגן בגיט : (י) ויבקש שאול להכות בחנית בידו ויפטר מפני שאול ויך את החנית בקיר ודוד נס וימלט בלילה הוא :
(יא) וישלח שאול מלאכים אל בית דוד לשמרו ולהמיתו בבקר ותגד לדוד מיכל אשתו לאמר אם אינך ממלט את נפשך הלילה מחר אתה מומת : (יב) ותגד מיכל את דוד בעד החלון וילך ויברח וימלט : ...
(יח) ודוד ברח וימלט ויבא אל שמואל הרמתה ויגד לו את כל אשר עשה לו שאול וילך הוא ושמואל וישבו בניות : (יט) ויגד לשאול לאמר הנה דוד בניות ברמה :

מסכת זבחים נד עמוד ב'

דרש רבא, מהו שכתוב 'וילך דוד ושמואל וישבו בנויות ברמה'? וכי מה ענין נויות אצל רמה?
אלא שהיו יושבין ברמה ועוסקין בנויו של עולם.
אמרו : כתוב 'כתיב וקמת ועלית אל המקום' - מלמד שבית המקדש גבוה מכל ארץ ישראל, וארץ ישראל גבוהה מכל ארצות. לא ידעו היכן מקומו.
הביאו ספר יהושע. בכל השבטים כתוב וירד ועלה הגבול ותאר הגבול, ואילו בשבט בנימין – 'ועלה' כתוב, 'וירד' לא כתוב. אמרו : נלמד שכאן הוא מקומו.
חשבו לבנותו בעין עיטם, שגבוהה מכולם.
אמרו : נרד מעט, כפי שכתוב 'ובין כתפיו שכן'.
ואפשר שאמרו כך : מסורת בידינו שהסנהדרין בחלקו של יהודה ושכינה בחלק ושל בנימין, ואם נגביה את המקדש – יתרחקו מאוד. מוטב שנורידהו מעט, כפי שכתוב 'ובין כתפיו שכן'.
ועל דבר זה נתקנא דואג האדומי בדוד, כפי שכתוב : כי קנאת ביתך אכלתני.
וכתוב : זכור ה' לדוד את כל ענותו אשר נשבע לה' וגוי' אם אבא באהל ביתי אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' וגוי' הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדה יער. באפרתה - זה היה שבה מאפרים, מצאנוה בשדה יער - זה בנימין, כפי שכתוב 'בנימין זאב יטרף'.